

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ศึกษาอิทธิพลอัตราส่วนที่ต่างกันของการใช้ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาดที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตและการให้ดอกเพื่อเพิ่มผลผลิตในการปลูกดาวเรืองพันธุ์ทองเฉลิมและลดต้นทุนการปลูกดาวเรืองให้กับเกษตรกรและผู้สนใจ โดยใช้แผนการทดลองแบบ(Randomized Complete Block Design ; RCBD หรือ RBD)มีทั้งหมด 4 ทรีตเมนต์ละ 3 ซ้ำหน่วยการทดลองรวมเป็น 48 ต้น เปรียบเทียบโดยใช้อัตราขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาดที่มีอัตราส่วนผสมร่วมกับดินปลูกในสัดส่วนที่ต่างกันดังแผนการทดลอง ดังนี้

- T1 (CONTROL) แบบที่ 1 ไม่ใส่ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด (ใช้ดิน 100%)
- T2 แบบที่ 2 อัตราส่วน 30:70 (ดิน 30%, ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 70%)
- T3 แบบที่ 3 อัตราส่วน 50:50 (ดิน 50%, ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 50%)
- T4 แบบที่ 4 อัตราส่วน 70:30 (ดิน 70%, ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 30%)

ตอนที่ 1 ศึกษาอิทธิพลอัตราส่วนที่แตกต่างของการใช้ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาดที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของดาวเรืองพันธุ์ทองเฉลิม

ตารางที่ 1 ผลการเจริญเติบโตด้านความสูงต้นดาวเรืองพันธุ์ทองเฉลิม ณ อายุที่ 15,30 และ 45 วัน

กรรมวิธี	ความสูงต้น(เซนติเมตร)		
	15วัน	30วัน	45วัน
ดิน 100% ไม่ใส่ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด (T ₁)	12.31 ^a	20.24 ^a	31.31 ^a
ดิน 30% : ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด70 % (T ₂)	13.66 ^a	21.47 ^{ab}	32.27 ^{ab}
ดิน 50% :ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด50 % (T ₃)	13.83 ^a	24.53 ^b	35.12 ^b
ดิน 70% :ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด30 % (T ₄)	13.94 ^a	27.87 ^c	35.31 ^b
F-(test)	ns	ns	ns
CV.%	15.63	20.84	13.63

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรเหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ระดับความเชื่อมั่น 95% เปรียบเทียบโดยวิธี Duncan's multiple range test (DMRT)

**=แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (p<0.01)

*= แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (p<0.05)

ns= ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (>0.05)

จากตารางที่ 1 แสดงความสูงต้นดาวเรือง อายุ 15 วัน พบว่าความสูงต้นดาวเรืองแต่ละสิ่งทดลอง ณ วันที่ 22 มิถุนายน 2559 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยปุ๋ยหมักผักกาด(T₄) มีความสูงมากที่สุดคือ 13.94 เซนติเมตร รองลงมาคือ ปุ๋ยหมักผักกาด(T₃) 13.83 เซนติเมตร ปุ๋ยหมักผักกาด(T₂) 13.66 เซนติเมตร ดินไม่ใส่ปุ๋ย(CONTROL) (T₁) 12.31 เซนติเมตร อายุ 30 วัน พบว่าความสูงต้นดาวเรืองแต่ละสิ่งทดลอง ณ วันที่ 7 กรกฎาคม 2559 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยปุ๋ยหมักผักกาด (T₄) มีความสูงมากที่สุดคือ 27.87 รองลงมาคือ ปุ๋ยหมักผักกาด(T₃) 24.53 เซนติเมตร ปุ๋ยหมักผักกาด(T₂) 21.47 เซนติเมตร ดินไม่ใส่ปุ๋ย (CONTROL) (T₁) 20.24^c เซนติเมตร และอายุ 45 วัน พบว่าความสูงต้นดาวเรืองแต่ละสิ่งทดลอง ณ วันที่ 22 กรกฎาคม 2559 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยปุ๋ยหมักผักกาด (T₄) มีความสูงมากที่สุดคือ 35.31 เซนติเมตร รองลงมาคือ ปุ๋ยหมักผักกาด(T₃) 35.12 เซนติเมตร ปุ๋ยหมักผักกาด(T₂) 32.27 เซนติเมตร ดินไม่ใส่ปุ๋ย(CONTROL) (T₁) 31.31 เซนติเมตร ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการเจริญเติบโตด้านความกว้างใบดาวเรืองพันธุ์ทองเฉลิม อายุ 15 และ 30 วัน

กรรมวิธี	ความกว้างใบ(เซนติเมตร)	
	15วัน	30วัน
ดิน 100% ไม่ใส่ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด (T1)	7.11 ^a	12.12 ^a
ดิน 30% ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 70 % (T2)	8.67 ^b	12.40 ^a
ดิน 50% ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 50 % (T3)	9.61 ^{bc}	16.70 ^b
ดิน 70% ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 30 % (T4)	10.27 ^c	16.82 ^b
F-(test)	ns	ns
CV.%	21.19	35.73

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรเหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ระดับความเชื่อมั่น 95% เปรียบเทียบโดยวิธี Duncan's multiple range test (DMRT)

**=แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (p<0.01)

*= แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (p<0.05)

ns= ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (>0.05)

จากตารางที่ 2 แสดงความกว้างใบดาวเรือง อายุ 15 วัน พบว่า ความกว้างใบดาวเรืองแต่ละสิ่งทดลอง ณ วันที่ 22 มิถุนายน 2559 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยปุ๋ยหมักผักกาด(T₄) มีความกว้างใบมากที่สุดคือ 10.27 เซนติเมตร รองลงมาคือ ปุ๋ยหมักผักกาด(T₃) 9.61 เซนติเมตร ปุ๋ยหมักผักกาด(T₂) 8.67 เซนติเมตร ดินไม่ใส่ปุ๋ย(CONTROL) (T₁) 7.11 เซนติเมตร และอายุ 30 วัน พบว่า ความกว้างใบดาวเรืองแต่ละ

สิ่งทดลอง ณ วันที่ 7 กรกฎาคม 2559 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยปุ๋ยหมักผักกาด (T₄) มีความกว้างใบมากที่สุดคือ 16.82รองลงมาคือ ปุ๋ยหมักผักกาด(T₃) 16.70เซนติเมตรปุ๋ยหมักผักกาด(T₂) 12.40เซนติเมตรดินไม่ใส่ปุ๋ย(CONTROL) (T₁) 12.12เซนติเมตรตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการเจริญเติบโตด้านความยาวใบดาวเรืองพันธุ์ทองเฉลิม อายุ 15 และ 30 วัน

กรรมวิธี	ความยาวใบ(เซนติเมตร)	
	15วัน	30วัน
ดิน 100% ไม่ใส่ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด (T1)	14.25 ^a	22.66 ^a
ดิน 30% ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 70 % (T2)	17.85 ^b	24.25 ^a
ดิน 50% ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 50 % (T3)	19.33 ^b	28.14 ^a
ดิน 70% ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 30 % (T4)	19.65 ^b	36.63 ^b
F-(test)	ns	*
CV.%	21.67	38.46

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรเหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ระดับความเชื่อมั่น 95% เปรียบเทียบโดยวิธี Duncan's multiple range test (DMRT)

**=แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (p<0.01)

*= แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (p<0.05)

ns= ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (>0.05)

จากตารางที่ 3แสดง ความยาวใบดาวเรือง อายุ 15 วัน พบว่า ความยาวใบดาวเรืองแต่ละสิ่งทดลอง ณ วันที่ 22 มิถุนายน 2559 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยปุ๋ยหมักผักกาด(T₄) มีความยาวใบมากที่สุดคือ 19.65 เซนติเมตรรองลงมาคือ ปุ๋ยหมักผักกาด(T₃) 19.33 เซนติเมตรปุ๋ยหมักผักกาด(T₂) 17.85 เซนติเมตรดินไม่ใส่ปุ๋ย(CONTROL) (T₁) 14.25 เซนติเมตรและอายุ 30 วัน พบว่า ความยาวใบดาวเรืองแต่ละสิ่งทดลอง ณ วันที่ 7 กรกฎาคม 2559 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยปุ๋ยหมักผักกาด (T₄) มีความยาวใบมากที่สุดคือ 36.63 รองลงมาคือ ปุ๋ยหมักผักกาด(T₃) 28.14 เซนติเมตรปุ๋ยหมักผักกาด(T₂) 24.25 เซนติเมตรดินไม่ใส่ปุ๋ย(CONTROL) (T₁) 22.66 เซนติเมตรตามลำดับ

ตารางที่ 4 ผลการเจริญเติบโตด้านทรงพุ่มต้นดาวเรืองพันธุ์ทองเฉลิม อายุ 15,30 และ 45 วัน

กรรมวิธี	ความทรงพุ่ม(เซนติเมตร)		
	15วัน	30วัน	45วัน
ดิน 100% ไม่ใส่ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด (T1)	11.23 ^a	13.52 ^a	14.92 ^a
ดิน 30% ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 70 % (T2)	11.53 ^a	13.52 ^a	15.02 ^a
ดิน 50% ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 50 % (T3)	13.25 ^b	17.08 ^b	17.36 ^a
ดิน 70% ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 30 % (T4)	13.62 ^b	18.94 ^b	20.45 ^b
F-(test)	ns	*	*
CV.%	17.58	24.27	20.46

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรเหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ระดับความเชื่อมั่น 95% เปรียบเทียบโดยวิธี Duncan's multiple range test (DMRT)

**=แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (p<0.01)

*= แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (p<0.05)

ns= ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (>0.05)

จากตารางที่ 4 แสดงผลการแตกทรงพุ่มต้นดาวเรือง อายุ 15 วัน พบว่า ทรงพุ่มต้นดาวเรืองแต่ละสิ่งทดลอง ณ วันที่ 22 มิถุนายน 2559 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยปุ๋ยหมักผักกาด(T₄) มีทรงพุ่มใหญ่มากที่สุดคือ 13.62 เซนติเมตรรองลงมาคือ ปุ๋ยหมักผักกาด(T₃) 13.25 เซนติเมตรปุ๋ยหมักผักกาด(T₂) 11.53 เซนติเมตรดินไม่ใส่ปุ๋ย(CONTROL) (T₁) 11.23 เซนติเมตรอายุ 30 วัน พบว่า ทรงพุ่มต้นดาวเรืองแต่ละสิ่งทดลอง ณ วันที่ 7 กรกฎาคม 2559 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยปุ๋ยหมักผักกาด (T₄) มีทรงพุ่มใหญ่มากที่สุดคือ 18.94 รองลงมาคือ ปุ๋ยหมักผักกาด(T₃) 17.08เซนติเมตรปุ๋ยหมักผักกาด(T₂) 13.52 เซนติเมตรดินไม่ใส่ปุ๋ย(CONTROL) (T₁) 13.52เซนติเมตรและอายุ 45 วัน พบว่า ทรงพุ่มดาวเรืองแต่ละสิ่งทดลอง ณ วันที่ 22 กรกฎาคม 2559 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยปุ๋ยหมักผักกาด (T₄) มีทรงพุ่มใหญ่มากที่สุดคือ 20.45 เซนติเมตรรองลงมาคือ ปุ๋ยหมักผักกาด(T₃) 17.36 เซนติเมตรปุ๋ยหมักผักกาด (T₂) 15.02เซนติเมตรดินไม่ใส่ปุ๋ย(CONTROL) (T₁) 14.92 เซนติเมตรตามลำดับ

ตารางที่ 5 ผลการเจริญเติบโตด้านการแตกกิ่งแขนงต้นดาวเรืองพันธุ์ทองเฉลิม อายุ 45 วัน

กรรมวิธี	การแตกกิ่งแขนง (กิ่ง)
	45วัน
ดิน 100% ไม่ใส่ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด (T1)	3.58 ^a
ดิน 30% ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 70 % (T2)	4.25 ^a
ดิน 50% ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 50 % (T3)	4.33 ^{ab}
ดิน 70% ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 30 % (T4)	5.16 ^b
F-(test)	**
CV.%	26.64

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรเหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ระดับความเชื่อมั่น 95% เปรียบเทียบโดยวิธี Duncan's multiple range test (DMRT)

**=แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (p<0.01)

*= แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (p<0.05)

ns= ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (>0.05)

จากตารางที่ 5 แสดงผลการแตกกิ่งแขนงต้นดาวเรือง อายุ 45 วัน พบว่า กิ่งแขนงต้นดาวเรืองแต่ละสิ่งทดลอง ณ วันที่ 22 กรกฎาคม 2559 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยปุ๋ยหมักผักกาด(T₄) มีกิ่งแขนงมากที่สุดคือ 3.58กิ่งรองลงมาคือ ปุ๋ยหมักผักกาด(T₃) 4.25กิ่งปุ๋ยหมักผักกาด(T₂) 4.33 กิ่งดินไม่ใส่ปุ๋ย (CONTROL) (T₁) 5.16กิ่งตามลำดับ

ตอนที่ 2 ศึกษาอิทธิพลอัตราส่วนที่แตกต่างของการใช้ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาดที่มีผลต่อการให้ดอกของดาวเรืองพันธุ์ทองเฉลิม

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนการติดดอกของดาวเรืองพันธุ์ทองเฉลิม อายุ 70 และ 78 วัน

กรรมวิธี	จำนวนการติดดอก(ดอก)	
	70 วัน	78 วัน
ดิน 100% ไม่ใส่ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด (T1)	1.83 ^a	1.83 ^a
ดิน 30%ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 70 % (T2)	2.08 ^{ab}	2.75 ^b
ดิน 50% ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 50 % (T3)	2.83 ^{ab}	2.75 ^b
ดิน 70% ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 30 % (T4)	3.16 ^b	2.83 ^b
F-(test)	ns	ns
CV.%	54.55	41.35

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรเหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ระดับความเชื่อมั่น 95% เปรียบเทียบโดยวิธี Duncan's multiple range test (DMRT)

**=แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.01$)

*= แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$)

ns= ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (> 0.05)

จากตารางที่ 6 แสดงจำนวนการติดดอกของดาวเรือง อายุ 70 วัน พบว่า จำนวนการติดดอกของดาวเรืองแต่ละสิ่งทดลอง ณ วันที่ 16 สิงหาคม 2559 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยปุ๋ยหมักผักกาด (T_4) มีจำนวนการติดดอกมากที่สุดคือ 3.16 ดอก รองลงมาคือ ปุ๋ยหมักผักกาด (T_3) 2.83 ดอก ปุ๋ยหมักผักกาด (T_2) 2.08 ดอก ดินไม่ใส่ปุ๋ย (CONTROL) (T_1) 1.83 ดอก และอายุ 78 วัน พบว่า จำนวนการติดดอกของดาวเรืองแต่ละสิ่งทดลอง ณ วันที่ 24 สิงหาคม 2559 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยปุ๋ยหมักผักกาด (T_4) มีจำนวนการติดดอกมากที่สุดคือ 2.83 ดอก รองลงมาคือ ปุ๋ยหมักผักกาด (T_3) 2.75 ดอก ปุ๋ยหมักผักกาด (T_2) 2.75 ดอก ดินไม่ใส่ปุ๋ย (CONTROL) (T_1) 1.83 ดอก ตามลำดับ

ตารางที่ 7 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลางดอกดาวเรืองพันธุ์ทองเฉลิม อายุ 70 และ 78 วัน

กรรมวิธี	เส้นผ่าศูนย์กลางดอก (เซนติเมตร)	
	70 วัน	78 วัน
ดิน 100% ไม่ใส่ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด (T_1)	2.72 ^a	2.83 ^a
ดิน 30% ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 70 % (T_2)	3.66 ^{ab}	4.57 ^b
ดิน 50% ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 50 % (T_3)	5.15 ^{bc}	4.81 ^b
ดิน 70% ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 30 % (T_4)	6.22 ^c	4.81 ^b
F-(test)	ns	ns
CV.%	59.04	42.28

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรเหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ระดับความเชื่อมั่น 95% เปรียบเทียบโดยวิธี Duncan's multiple range test (DMRT)

**=แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.01$)

*= แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$)

ns= ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (> 0.05)

จากตารางที่ 7 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลางดอกดาวเรือง อายุ 70 วัน พบว่า เส้นผ่าศูนย์กลางดอกดาวเรืองแต่ละสิ่งทดลอง ณ วันที่ 16 สิงหาคม 2559 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยปุ๋ยหมักผักกาด(T₄) มีเส้นผ่าศูนย์กลางดอกมากที่สุดคือ 6.22 เซนติเมตร รองลงมาคือ ปุ๋ยหมักผักกาด(T₃) 5.15 เซนติเมตร ปุ๋ยหมักผักกาด(T₂) 3.66 เซนติเมตร ดินไม่ใส่ปุ๋ย(CONTROL) (T₁) 2.72 เซนติเมตร และอายุ 78 วัน พบว่า เส้นผ่าศูนย์กลางดอกดาวเรืองแต่ละสิ่งทดลอง ณ วันที่ 24 สิงหาคม 2559 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยปุ๋ยหมักผักกาด (T₃) และ (T₄) มีเส้นผ่าศูนย์กลางดอกมากที่สุดคือ 4.81, 4.81 รองลงมาคือ ปุ๋ยหมักผักกาด(T₂) 4.57 เซนติเมตร ดินไม่ใส่ปุ๋ย(CONTROL) (T₁) 2.83 เซนติเมตร ตามลำดับ

ตารางที่ 8 แสดงน้ำหนักสดดอกดาวเรืองพันธุ์ทองเฉลิม อายุ 70 และ 78 วัน

กรรมวิธี	น้ำหนักสดของดอก(กรัม)	
	70 วัน	78 วัน
ดิน 100% ไม่ใส่ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด (T1)	13.75 ^a	15.41 ^a
ดิน 30% ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 70 % (T2)	23.33 ^{ab}	28.75 ^{ab}
ดิน 50% ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 50 % (T3)	35.41 ^{bc}	33.33 ^b
ดิน 70% ขยะอินทรีย์หมักจากใบผักกาด 30 % (T4)	47.08 ^c	38.75 ^b
F-(test)	*	*
CV.%	77.02	65.86

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรเหมือนกันในคอลัมน์เดียวกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ระดับความเชื่อมั่น 95% เปรียบเทียบโดยวิธี Duncan's multiple range test (DMRT)

**=แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (p<0.01)

*= แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ (p<0.05)

ns= ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (>0.05)

จากตารางที่ 8 แสดงน้ำหนักสดดอกดาวเรือง อายุ 70 วัน พบว่า น้ำหนักสดดอกดาวเรืองแต่ละสิ่งทดลอง ณ วันที่ 16 สิงหาคม 2559 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยปุ๋ยหมักผักกาด(T₄) มีน้ำหนักสดดอกมากที่สุดคือ 47.08 กรัม รองลงมาคือ ปุ๋ยหมักผักกาด(T₃) 35.41 กรัม ปุ๋ยหมักผักกาด(T₂) 23.33 กรัม ดินไม่ใส่ปุ๋ย(CONTROL) (T₁) 13.75 กรัม และอายุ 78 วัน พบว่า น้ำหนักสดดอกดาวเรืองแต่ละสิ่งทดลอง ณ วันที่ 24 สิงหาคม 2559 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยปุ๋ยหมักผักกาด (T₄) มีน้ำหนักสดดอกมากที่สุดคือ 38.75 กรัม รองลงมาคือ ปุ๋ยหมักผักกาด(T₃) 33.33 กรัม ปุ๋ยหมักผักกาด(T₂) 28.75 กรัม ดินไม่ใส่ปุ๋ย(CONTROL) (T₁) 15.41 กรัม ตามลำดับ